

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.703.061/2024/22.
Felperes: Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata
(7621 Pécs, Széchenyi tér 1.)
A felperes képviselője: Bogádi és Harci-Kovács Ügyvédi Iroda
(7622 Pécs, Siklósi út 2. eljáró ügyvéd:
dr. Harci-Kovács Kolos ügyvéd)
Alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Felperesi érdekelt: Magyar Telekom Távközlési Nyrt.
(1097 Budapest, Könyves Kálmán krt. 36.)
A felperesi érdekelt képviselője: dr. Kovács Katalin kamarai jogtanácsos
Alperesi érdekelt: One Magyarország Zrt.
(korábbi neve: Vodafone Magyarország Távközlési
Zrt.)
(1112 Budapest, Boldizsár utca 2.)
Az alperesi érdekelt képviselője: Simon Ügyvédi Iroda
(4400 Nyíregyháza, Bujtos utca 36., eljáró ügyvédek:
dr. Simon Attila és dr. Deák Eszter)
Az alperes képviselője: Dr. Szathmári Réka kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.348/18/2024. számú
határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint, az alperesi érdekeltnek 190.500 (százkilencvenezer-ötszáz) forint perköltséget.

A 30.000 (harmincezer) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes - mint ajánlatkérő - 2023. november 8-án a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második része szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított „Mobil telekommunikációs szolgáltatások 2024” tárgyban. A beszerzés becsült értéke 462.645.660 Ft (EKR001938362023).
- [2] A felhívás II.2.) pontja szerint a közös Ajánlatkérők (felperes és csatlakozó szervezetei) együttesen várhatóan 4196 db hívásfogadásra és internetelérhetőségre alkalmas kártyát (+1258 db opció), továbbá 1132 db készüléket (+339 db opció) kívántak beszerezni, és az

ezekhez kapcsolódó távközlési szolgáltatásokat igénybe venni. A felhívás II.2.5) pontjában a felperes az értékelési szempontként kizárólag az árat határozta meg, az alábbi részpontok szerint: 1) Alap havidíj 8 Gb adatmennyiséggel; 2) 30 Gb adatmennyiség havidíja; 3) Korlátlan adatmennyiség havidíja; 4) Készülékek listaár kedvezménye [10% feletti].

- [3] A műszaki leírás 2.13. pontja szerint a szolgáltatónak – egyebek mellett – biztosítania kell kijáró prémium ügyfélszolgálatot és szervízsolgálatot, díjmentes futárszolgálatot, tömeges számhordozáshoz külön technikai csapatot, igény esetén szervezett kitelepülést; a műszaki leírás 4. pont a)-c) pontjai szerint az esetleges szolgáltató váltással kapcsolatban – egyebek mellett – biztosítania kell az Előfizető által használt hívószámok térítésmentes hordozását; 24 órás ügyfélszolgálatot az átállás során felmerülő problémák kezelésére; az Előfizető székhelyén az átállás időtartamaig a napi ügyek, illetve általános problémák elintézésére azonnali kiemelt ügyfélszolgálatot.
- [4] A szerződéstervezet II.2. pontja szerint a számhordozással járó adminisztrációs és egyéb felmerülő költségek a szolgáltatót terhelik; a II.5.2. pont alapján a szükséges hibaelhárításokat a szolgáltató köteles saját költségén elvégezni, melybe beleértendő a hibás eszközöknek az előfizető székhelyéről a szervízbe történő elszállítása és a javítást követő visszaszállítása.
- [5] Az ajánlattételi határidőre három ajánlat érkezett: a Yettel Magyarország Zrt., a felperesi érdekelt és az alperesi érdekelt ajánlata.
- [6] A felperes 2024. március 18-án mindhárom ajánlattevőtől árindokolást, 2024. április 4-én további árindokolást kért. Az alperesi érdekelt az árindokolásokat 2024. március 22-én és 2024. április 9-én benyújtotta.
- [7] Az árindokolás-kérések három, a perben vitatott, kérdéskört érintettek:
1. - A felperes első indoklaskérésében annak bemutatását, tényszerű adatokkal és számításokkal való alátámasztását kérte, hogy az egyes értékelési szempontokra tett megajánlások milyen költségelemekből épülnek fel. A 4. részletező kérdésében annak bemutatását kérte, hogy az ajánlattevők miként számolnak a személyi kiadásokkal, valamint annak várható emelkedésével, milyen tartalékokat képeztek, mennyi az élők munkaráfordítás mértéke, tehát milyen munkaidőigénnyel, bérköltséggel számoltak (bruttó munkadíjak és közterhek figyelembevételével). A 6. kérdés az ingyenesen teljesítendő szolgáltatások költségeinek mikénti finanszírozására, ezen költségek bemutatására irányult.
  - Az alperesi érdekelt az első árindokolásában általában – minden kérdés vonatkozásában – hivatkozott arra, hogy a telekommunikációs piacon jellemzőek az alacsony áras vagy akár ingyenes részsolgáltatások, a felhasználók szokásai alapján alakultak ki az egyes díjcsomagok, ahol az egyes részelemek vizsgálata csak az egész díjstruktúra figyelembevételével történhet. A konkrét kérdésre adott szöveges válasza szerint a szolgáltatások üzemeltetését a jelen közbeszerzési eljárástól függetlenül is működteti, irodái bérleti díjait, munkavállalói bérét és juttatásait fizeti. A bemutatott költségek kizárólag azon kiadásokat fedezik, melyek a szerződés teljesítéséhez szükségszerűen kapcsolódnak. Az ajánlati ár minden élők munkaráfordítás munkabérét és közterheit magában foglalja. A táblázatból látható, hogy az élők munkával kapcsolatos általános költségek felett betervezett egy extra élő munkaköltség sort az előre nem tervezett esetek megoldásának fenntartására. A válasz 6. oldalán az összekapcsolási, a távközlési adó, hívásvégződtetési díj költségeket mutatta be táblázatos formában, a 8. oldalán bevételi- és költségösszesítő táblázatot közölt, melynek költségtételei: összekapcsolási költség, távközlési adó költség, 8 Gb internet opció kivihető EU roaming költség, 8 Gb internet opció hálózati költség, nagyvállalati előfizetés rezsiköltsége, élők munka (ügyfélmenedzsment, ügyélszolgálat) ráfordítás költsége /munkaidő-szükséglet órában és óradíj/.
  - A felperes a második indoklaskérése – alperesi érdekelthez intézett – 3. pontjában arra kérdezett rá, hogy a teljesítéshez szükséges helyszíni kijárás költségeivel hol és hogyan

számolt; kérte a készülékértékesítéssel kapcsolatos bevételi számítását; hogyan kalkulált a készülékekkel kapcsolatos élömunka költségeivel, mert nem adott meg ezen feladatra személyi ráfordítást. A 8/c. pontban is kérte bemutatni a készülékek tekintetében az élömunka erőforrás szükségletet (beállítás, javításokhoz szükséges ügyintézés). Az 5. pontban arra kérdezett rá, hogy mért nem szerepelteti a hívásvégződtetési díjakat és a távközlési adót az ingyenesen teljesítendő szolgáltatások esetében.

- Az alperesi érdekelt a válaszában ismételten utalt az üzleti struktúrára és a költségek eloszlására, mely a személyi ráfordítások körében a munkavállalói munkabérében jelenik meg, amelyet az általános személyi jellegű költségek tartalmaznak. Ugyanez vonatkozik a készülék értékesítésekkel kapcsolatban is. Megjegyezte, hogy olyan tételekre vonatkozó árándokolás-kérést nem jogosult feltenni, melyet a felhívásban és a műszaki leírásban nem rögzített előzetesen árazandó tételként.

2.

- A felperes az első árándokolás-kérése 5. kérdésében arra kérdezett rá, hogy a számhordozással kapcsolódóan az ajánlattevőnek merül-e fel költsége, ha igen, milyen költségelemekkel számolt?
- Az alperesi érdekelt válasza szerint nem merült fel külön erre allokkált költsége.
- A felperes második indokoláskérés – alperesi érdekelthez intézett – 4. kérdésében indokolást kért arról, hogy miért nem merült fel a műszaki leírás 2.13. pont szerinti külön technikai csapat biztosítása, szervezett kitelepülés igényeken alapuló költsége? Kérte annak bemutatását, hogy hogyan végzi el a számhordozási feladatokat bármilyen erőforrás igénybevétele nélkül.
- A válasz szerint a számhordozás folyamatát az NMHH által üzemeltetett automata rendszer végzi a 23/2020 (XII.21.) NMHH rendelet szerint, így humán erőforrás igénybevétele szinte elhanyagolható. A jelen tendertől függetlenül is üzemelteti a számhordozással kapcsolatos rendszereit, a számhordozásért felelős csapata munkaköri leírás alapján végzi feladatait, így egy-egy számhordozás kapcsán nem merül fel projektre vetített/vetíthető költség. Az esetleg előre nem kalkulálható, nem tervezhető költségeket az általános személyi költségek tartalmazzák.

3.

- A 7. részletező kérdés alszempontronként kérte azok mikénti teljesítése bemutatását figyelemmel az adózási, munkajogi szabályokra és a tevékenység végzéséhez szükséges egyéb iparági költségekre (összekapcsolási díj, távközlési adó, IGB adatforgalom költsége).
- Az alperesi érdekelt válaszában utalt a díjsomagok alkalmazására, a 6. oldal és 8. oldal táblázataiban mutatta be költségeit. A 8. oldalon a fent rögzített táblázaton túl külön táblázatban bemutatta a „30 Gb” és a „korlátlan adat” bevétel/költség kalkulációját, melyben külön sorban tüntette fel az EU roaming költséget és az egyéb költséget.
- A második árándokolás-kérés 6. pontja annak tételes bemutatását kérte, hogy a 8 G internet opció, a 30 G költség egységár és a korlátlan adat költség egységár milyen tartalmi elemekből áll össze., illetve mi indokolja, hogy jelentős az eltérés ezen adatforgalmi önköltségi árak között?
- A válasz szerint a felperes nem adott meg az adatforgalomra vonatkozó tényleges forgalmi adatokat, ezért saját kormányzati önkormányzati ügyfeleinek forgalmi szokásai alapján készítette a konfigurációját, mert kiemelt üzleti titkot képez, de minden költségvetés nyereségtartalmat bemutat. A közölt táblázatban bemutatta a két tartalmi elemet, az EU roaming és hálózati költséget. Az előbbit az uniós előírások és a nagykereskedelmi megállapodások alapján kezeli, jelentős kedvezményeket biztosít; a hálózati költségek esetén nincs eltérés, „az egyes internet csomagok tény ügyfél szegmens használat alapján, kalkulált forgalmak kerülnek összeszorzásra a költséggel, amely forgalom kiemelt üzleti titkát képezi”.

- [8] A felperes 2024. május 21-én megküldött összegezésében az alperesi érdekelt ajánlatát a Kbt. 73. § (2) bekezdése alapján érvénytelenné nyilvánította, és az eljárást – a Kbt. 75. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjai alapján – eredménytelenné nyilvánította, tekintettel arra, hogy kizárólag érvénytelen ajánlatok kerültek benyújtásra, illetve az ajánlati kötöttség lejárt és egyik ajánlattevő sem tartotta fenn ajánlatát. Indokolása szerint:
1. Az alperesi érdekelt a kiegészítő indokolásában nem adott tisztázó választ és számszaki kimutatást, hogy a kijáró ügyfélszolgálat és szervizszolgálat költségeit hol számolta el, mely szolgáltatást külön igényként fogalmazott meg, a megadott élömunka sor szervizszolgálatra vonatkozó hivatkozást nem tartalmaz, ilyenformán nem tudott meggyőződni róla, hogy az ajánlattevő számolt-e a szervizszolgáltatás erőforrásával a megadott ügyfélszolgálati soron.
  2. Egyértelműen megfogalmazta a számhordozással kapcsolatos igényét, de az ajánlattevő áringdolásában nem tervez számhordozással kapcsolatos költséggel, kiegészítő indokolásában ezzel ellentétesen úgy nyilatkozik, hogy a projektekre nem merül fel költsége (annak ellenére, hogy nem ő a jelenlegi szolgáltató), de az előre nem tervezhető mégis felmerülő ilyen költségeit az általános személyi jellegű költségek tartalmazzák, másrészt a korábbiakkal ellentétben mégis rögzíti és ezáltal korábbi választ módosítja, hogy élömunka ráfordítással - bár „elhanyagolható” mértékben, de - kell számolni. Általános személyi jellegű költség sort nem határozott meg áringdolásában, ott kizárólag élömunka (dedikált ügyfélmenedzser, dedikált ügyfélszolgálat) költségsor szerepel, ebből nem egyértelmű, hogy hol tervezte a számhordozással kapcsolatban felmerülő élömunka költségét. Kiegészítő indokolásában hivatkozik arra, hogy a számhordozási feladatok elvégzésére külön számhordozásért felelős csapattal rendelkezik. Szolgáltatóváltás esetén 50 önálló távközlési keretszerződés készül, tehát felmerül személyi jellegű erőforrás, egyesével kell elvégezni minden egyes intézmény számhordozási folyamatát, ami legalább 50 időablakot jelent, illetve korlátozott az egy alkalommal hordozható előfizetések mennyisége is. A számhordozás nem végezhető el kizárólag egy automatizált folyamat mentén, hiszen egy ügyintézői csoport – amilyen nevesítetten ajánlattevőnél is működik – végzi a feladatokat. A személyi ráfordításokra megadott ajánlattevői válaszból nem lehet meggyőződni arról, hogy az átmeneti időszakra vonatkozó elvárásokat (24 órás ügyfélszolgálat, székhely ügyfélszolgálat) ajánlattevő hogyan teljesíti a megadott erőforrásokból. Kiegészítő áringdolásában adott válaszában is azt rögzítette, hogy a számhordozás kapcsán előre tervezhető erőforrást igénylő feladattal nem számol.
  3. A 30 G költség egységár és a korlátlan adat költség egységár [a 2) és 3) értékelési részszerzőpontok] esetében nem adott választ arra vonatkozóan, hogy az adatsomag átváltás kapcsán felmerülő személyi jellegű erőforrással hogyan számolt. Kiegészítő indokoláskérésre adott válaszában nem adta meg, hogy a megadott díj pontosan milyen elemekből áll össze, az a személyi jellegű ráfordításokat tartalmazza -e, vagy az pusztán az adatsomag önköltségi árát jelenti -e. Nem megállapítható, hogy mit tartalmaz pontosan a megadott egységár. Önköltségi árát sem az indokoláskérésre, sem a kiegészítő indokolás kérésre adott válaszában nem adott meg.
- Mindezek alapján az ajánlati árak megalapozottságáról, a beszerzés tárgya szerinti szolgáltatás ajánlatban szereplő ajánlati áron történő teljesíthetőségéről nem tudott meggyőződni (mivel ajánlattevő a Kbt. 72. § (3) bekezdése szerinti kiegészítő indokoláskérésre érdemi választ több pontban nem adott) az ajánlat – figyelemmel a D4/24/2024 határozatban foglaltakra is – a Kbt. 73. § (2) bekezdés alapján érvénytelen.
- [9] A felperes által elutasított előzetes vitarendezési kérelem benyújtását követően az alperesi érdekelt jogorvoslati kérelemmel fordult az alpereshez, amelyben kérte az ajánlata érvénytelenségét kimondó döntés, és ezáltal az összegezésben foglalt eredmény megsemmisítését és a jogsértést megállapítását. Pontosított jogorvoslati kérelmében megsértett jogszabályi rendelkezésként a Kbt. 2. § (1), (2) és (4) bekezdéseiben rögzített

alapelveket, a Kbt. 28. §-át, a Kbt. 71. § (1) bekezdését, a Kbt. 72. § (1) és (3) bekezdéseit, a Kbt. 73. § (2) bekezdését és a Kbt. 69. § szakaszát jelölte meg.

Az alperes határozata

- [10] Az alperes 2024. július 25-én meghozott D.348/18/2024. számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdését, valamint a Kbt. 73. § (2) bekezdését, megsemmisítette a felperes 2024. május 21-én kiadott összegezését és az ezt követően hozott valamennyi döntését, valamint a felperest 3.000.000 Ft összegű bírsággal sújtotta.
- [11] Indokolása szerint a felperes díjsomagok megajánlását kérte, amelynek műszaki tartalmát meghatározta, az ajánlattevők azon nem változtathattak. Az alperesi érdekelt a felperes beszerzési igényét megismerte és vállalta annak teljesítését. Az egyes díjsomagok tekintetében átalányár megajánlásával tehettek ajánlatot az ajánlattevők, az átalányár megajánlása, illetve a távközlésben ismert díjsomagok megajánlása az ajánlati ár megalapozottságának vizsgálatát érdemben befolyásolja. Az átalányár jellemzője, hogy az átalányárként fizetett ellenszolgáltatás ellenében a szerződő felek által előre nem pontosan meghatározott szerződéses tartalmat, mennyiséget, szolgáltatást, feladatokat fog a szerződés alapján teljesíteni a nyertesként szerződő ajánlattevő. A műszaki tartalmat nem teljesen egzakt módon meghatározva ismerteti az ajánlatkérő, ugyanakkor az ajánlattevők vállalják, hogy az ajánlatukban közölt átalányár fejében az ajánlatkérő által meghatározott valamennyi szolgáltatási feladatot teljesítik, és az adás-vétel tárgyát képező eszközt átadják. Ez a beérkezett ajánlatok vizsgálata, az ajánlati ár megalapozottsága tekintetében sajátos helyzetet teremt, hiszen az ajánlattevők egyértelműen vállalnak bizonyos kockázatot. Az átalányár ármeghatározási mód az ajánlattevők árképzését alapvetően meghatározza, így az ajánlattételt követően nem lehet ugyanazon logika mentén vizsgálni az ajánlati ár megalapozottságát, mint abban az esetben, amikor egységár megadását írja elő az ajánlatkérő, illetve árazott költségvetés benyújtását követeli meg. Átalányár esetében az aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást vagy más teljesíthetetlen feltétel fennállását az ajánlatkérőnek különösen körültekintően kell indokolnia.
- [12] Abból, hogy az ajánlatkérő Kbt. 72. § (1) és (3) bekezdése alapján kiadott árindokolás-kérését, kiegészítő árindokolás-kérését jogorvoslati kérelemmel nem vitatták az arra jogosultak a nyitva álló határidőben, nem következik, hogy az árindokolás-kérés, kiegészítő árindokolás-kérés jogszerű alapot teremt a vizsgált ajánlat érvénytelenségének megállapításához. Abból, hogy az ajánlatkérő meghatározott költségelemek felmerülését feltételezi a kiadott indokoláskérésben, nem következik, hogy ilyen költségelemek ténylegesen felmerültek az adott ajánlat kalkulációja során.
- [13] Az érvénytelenségi ok indokai közül a teljesítéshez szükséges helyszíni kijárási költségei tekintetében az alperesi érdekelt mind a 2024. március 22-én benyújtott és üzleti titokká nyilvánított árindokolásában, mind a 2024. április 9-én teljesített és szintén üzleti titokká nyilvánított kiegészítő árindokolásában nyilatkozott, választ adott a költségek tekintetében. A felperes nem bocsátott ki árazatlan költségvetést, így annak kitöltött benyújtását sem írta elő. Tényként az állapítható meg, hogy az alperesi érdekelt indokolást adott az ajánlatkérő árindokolás, valamint kiegészítő árindokolás-kérésre. A felperes az összegezésében nem ismertette, hogy álláspontja szerint mi teszi kétségesé az ajánlat teljesíthetőségét, mitől aránytalanul alacsony a kérelmező által megajánlott ellenszolgáltatás, vagy milyen más teljesíthetetlen feltételt tartalmaz az ajánlat.
- [14] A számhordozással kapcsolatban közölt indokok tekintetében is árazatlan költségvetés hiányában a felperes nem hivatkozhat alaposan arra, hogy az alperesi érdekelt más soron tüntette fel a vizsgált költséget, illetve, hogy nem egyértelmű hol tervezett egy bizonyos

felmerülő költséget. Az alperesi érdekelt e körben az árindokolásban és kiegészítő árindokolásban adott nyilatkozatai nem ellentétesek egymással. A számhordozással kapcsolatban a felperes nem ismertetett olyan indokot az összegezésben, amelyből arra a következtetésre lehet jutni, hogy az érdekelt ajánlata aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást vagy más teljesíthetetlen feltételt tartalmaz.

- [15] A 30 G költség egységár, valamint a korlátlan adat költség egységár vonatkozásában is megállapítható, hogy az alperesi érdekelt megválaszolta a feltett kérdéseket, amelyet a felperes elmulasztott értelmezni.
- [16] A felperesi döntés indokolásának valamennyi pontja tekintetében irányadó, hogy az árindokolás és a hiánypótlás jogintézményének rendeltetése nem azonos. A hiánypótlási eljárás során az ajánlatkérő mechanikusan ellenőrzi, hogy az ajánlattevő eleget tett-e a hiánypótlási felhívásban foglaltaknak, és a benyújtott dokumentum megfelel-e a vonatkozó jogszabályi előírásoknak és az ajánlatkérő rendelkezéseinek. Az árindokolás során azonban a beérkezett válasz(oka)t az ajánlatkérőnek értelmeznie is kell. A Kbt. 27. § (3) bekezdése az ajánlatok értékelése során követeli meg, hogy az ajánlatkérő nevében eljáró szakmai, közbeszerzési, jogi és pénzügyi szakértők vizsgálják meg az adott ajánlatot. A vizsgált esetben az összegezésben rögzített indokok alapján nem állapítható meg, hogy az érdekelt ajánlatát pénzügyi szakértelemmel is megvizsgálta az ajánlatkérő. A felperes az árindokolást és a kiegészítő árindokolást nem mérlegelte, nem elemezte, nem értelmezte, pusztán azokat a kifejezéseket sorolta fel, amelyeket nem talált tételesen az érdekelt válaszaiban. Az ajánlatkérőnek a Kbt. 73. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a vállalat teljesíthetőségét kell vizsgálnia a beszerzés tárgyára, az egyedileg meghatározott műszaki specifikációra tekintettel. A felperes nem ismertette, hogy az alperesi érdekelt által megajánlott ellenszolgáltatás miért aránytalanul alacsony, illetve az ajánlat milyen más teljesíthetetlen feltételt tartalmaz.
- [17] Mindezek alapján a Kbt. 73. § (2) bekezdés szerinti érvénytelenség megállapítására jogszerű alap nem állt fenn, a felperes megsértette a Kbt. 69. § (2) bekezdését. A jogorvoslati kérelmében felsorolt alapelvek vizsgálatára nem került sor, mert a tételes jogszabályi rendelkezés megsértését állapította meg.

A kereset, a védírat és az érdekelt nyilatkozatai

- [18] A felperes az alperes határozatát keresettel támadta, melyben kérte elsődlegesen annak megváltoztatását akként, hogy a bíróság utasítsa el a jogorvoslati kérelmet, mellőzze a döntései megsemmisítését és a bíróság, valamint az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére kötelezést; másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését. Perköltséget is igényelt a csatolt megbízási szerződése alapján 20.000 Ft + Áfa óradíj alapján azzal, hogy a kereset megírása 10, az észrevétel elkészítése 2, a két tárgyaláson való részvétel 2 munkaórát vett igénybe.
- [19] Hivatkozása szerint a határozat indokolása iratellenes, szembehelyezkedik az alperes saját korábbi döntéseiben kimunkált elvekkkel, továbbá sommás, az érvekre érdemben nem reagált, érvelését nem támasztotta alá releváns jogszabályi helyekkel, illetve iránymutató döntésekkel. A határozat nem biztosította azt az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését biztosító követelményt, hogy az eljáró hatóság a tényállást kellőképpen feltárja, azt bizonyítsa, a bizonyítékokat meggyőzően indokolja (az Emberi Jogok Európai Bíróságának az Ajdarić kontra Horvátország ügyben hozott döntése [(20883/09), 2011. december 13., 36–53. bekezdés]), az érintett szereplők észrevételeit kellő mélységben figyelembe vegye, ezek értékeléséről a döntésben számot adjon [az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) számú határozata].
- [20] A határozat rendelkező része a jogsértéseket helytelenül tartalmazza, mert párhuzamosan rögzíti a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdései, valamint a Kbt. 73. § (2) bekezdése megsértését. Ha az árindokolás elfogadhatósága alapján hozott döntés jogsértő, legfeljebb a Kbt. 73. § (2)

bekezdése sérelme állapítható meg, mert arra vonatkozó adat nem merült fel, hogy ne bírálta volna el az ajánlatokat, ne állapította volna meg az érvényességet, illetve érvénytelenséget.

- [21] Az alperes megsértette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdése azon követelményét, hogy az eljáró hatóságnak az indokolást alá kell támasztania jogszabályi rendelkezéssel, joggyakorlati megállapítással, az alperes csak sommás megállapítást tett. Nem indokolta, hogy az érvénytelenségi okot mi teszi elfogadhatatlanná, jogszerűtlenné, továbbá nem ütköztette érdemben a felek álláspontját, nem részletezte, hogy a döntése mely szövegrészével szemben miért az alperesi érdekelt álláspontja fogadható el. Az alperes a védiratában „valós piaci modellekre” hivatkozik, azonban ez a jogorvoslati kérelem tárgyát nem képezte. Az alperes nem fogalmazott meg részletes indokolást arra nézve, hogy melyik kérdés miért volt szükségtelen, melyek azok a „valós piaci modellek”, amelyekbe e kérdések nem illeszkedtek és milyen indokból kifolyólag. E körben a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.323/2016/30. számú ítéletére és az abban megjelenített, a Kúria Kfv.V.35.706/2013/12. számú és KGD2013. 47. számú eseti döntésére hivatkozott.
- [22] Az indokoláskérései nem voltak öncélúak, az általa alkalmazott struktúra biztosította az áttekinthető és világos indokolás benyújtását, de alkalmazta a Kbt. 72. § (3) bekezdése szerinti kiegészítő árindokolás-kérést is, tehát a máshol elszámolt költségelem bemutatására is lehetőséget adott. Senki nem vitatta a Kbt. 72. § (1), illetve (3) bekezdésének alkalmazását, azt, hogy jogszerűtlenül kért volna indokolást az érintett ajánlati elemekre, illetve, hogy ilyen ajánlati árak mellett a teljesítés megkérdőjelezhető, a Kbt. 79. § (1) bekezdésének sérelme sem merült fel. A határozat [87] bekezdésének megállapítása elfogadhatatlan, ilyen megközelítéssel nem volt mentesíthető az alperesi érdekelt az egyértelmű válaszadási kötelezettség teljesítése alól. Az alperes D.504/18/2022. számú határozata értelmében „Az ajánlattevő felelőssége, hogy az ajánlatkérő indokoláskérésének eleget tegyen, és minden, az ajánlati ára megalapozottságának alátámasztásához szükséges tény, adatot, kalkulációt az ajánlatkérő rendelkezésére bocsásson.” Mivel az alperesi érdekelt nem vitatta a kérdéseket, azok kötelező erővel beépültek a közbeszerzési eljárás ajánlattevő által teljesítendő feltételei közé.
- [23] A jogvita és a vizsgálat kizárólag arra korlátozódott, hogy alátámasztotta-e az ajánlattevő megfelelő indokolással az ajánlati ár teljesíthetőségét vagy sem. Az alperes a szerződés átalányáras jellegéből téves következtetéseket vont le. Nem tett kifejezett előírást a szerződés átalányáras jellegére, de átalányáras szerződés sem mentesíti az ajánlattevőket azon kötelezettségük alól, hogy árindokolásuk során minden releváns, a szerződés teljesíthetőségét alátámasztó adatot rendelkezésére bocsássonak úgy, ahogyan azt a felhívásaiban megkövetelte. Ezt az alperes D.221/26/2021. számú és a D.64/12/2020. számú határozatai alátámasztják.
- [24] A számhordozással kapcsolatban nem a költségvetési sor hiányát róta fel. Nem volt megállapítható, hogy az alperesi érdekelt a számhordozással kapcsolatban felmerülő élőmunka költségével számolt-e, illetve, hogy ezzel hogyan és hol számolt, az indokolása nem volt objektív. Az alperes nem jelölt meg jogszabályt arra nézve, hogy miért feltétele az árazatlan költségvetés megléte annak, hogy objektív alapú, áttekinthető, minden kétséget eloszlató indokoláshoz jusson. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény szerinti valóság és összemérés elve alapján is fontos ezen követelmény érvényesítése. A D.412/12/2016. számú határozat tényállása szerint szintén nem volt része az eljárásnak árazatlan költségvetés, mégis az alperes úgy foglalt állást, hogy a felmerült költségeket ott kell elszámolni, ahol azok ténylegesen felmerülnek. Az ajánlattevő árképzési szabadsága tehát nem korlátlan, az árazatlan költségvetés (vagy ártáblázat) hiánya nem mentesíti az áttekinthető, számszerűen megismerhető és beazonosítható indokolási tartalom elkészítésének kötelezettsége alól. Az alperesi érdekelt olyan jelentős elem tekintetében módosította az első körben benyújtott indokolását a kiegészítő indokolásával, amely már megdönti az indokolás objektivitását

(D.471/11/2019. számú határozat). Az alperesi érdekelt nem tehetette meg jogszerűen azt, hogy egy egyértelműen és kifejezetten előírt feladat ráfordításával nem számol (még az adott szerződésre vetítve, arányosítva sem), azt más szerződések teljesítéséből kívánja finanszírozni. Az ún. keresztfinanszírozás tilalma nem teszi lehetővé, hogy az ajánlattevő más szerződésekből, vállalásokból finanszírozza egy adott szerződés teljesítését (D.20/21/2021., D.411/26/2020. számú határozatok). A 30 G költség egységár, valamint a korlátlan adat költség egységár vonatkozásában nem mulasztotta el az árandokolás és a kiegészítő árandokolás értelmezését, ugyanis nem volt mit értelmezni egyértelmű ajánlattevői válaszadás hiányában. Az összegezésben szerepel, hogy „Ajánlattevő a kiegészítő indokoláskérésre adott válaszában nem adta meg, hogy a megadott díj pontosan milyen elemekből áll össze, az a személyi jellegű ráfordításokat tartalmazza -e, vagy az pusztán az adatcsomag önköltségi árát jelenti-e.” A 2024. június 11-én kelt észrevételében világosan és egyértelműen levezette mindezt: A válasza szerint az adatcsomagok önköltségi árát – mely önköltségi árát sem az indokoláskérésre, sem a kiegészítő indokoláskérésre adott válaszában nem adott meg – az ügyfélszegmens használat kalkulált forgalmi szokások alapján adott szorzat jelenti a 30 GB kivihető 8 GB EU roaming költségét és 30 GB költségét. Ebből az a következtetés vonható le, hogy az eredetileg megadott adatcsomag költségárak nem az önköltségi árát jelentik, az nem került kimutatásra.

- [25] Költség nyilván merül fel azon tételek tekintetében is, amelyekre az ajánlattevő nem adott egzakt választ, de számítások hiányában nem tudott az alperes által hiányolt tételes levezetést megfogalmazni összegezésében, tehát az alperes az ajánlattevői mulasztásból eredő helyzetet értékelte a terherére. Az érvénytelenné nyilvánítás indokolásának megfelelő (hiányos) volta pedig nem képezte sem a jogvita, sem pedig a határozat részét. Iratellenes az alperes [93] bekezdésében rögzített megállapítása, mert az üzleti titokká nyilvánítás keretei között érdemben reagált az árandokolások hiányosságaira és ellentmondásosságaira, az összegezés érdemi, értelmező indokolást ad. Nyilván fel kellett sorolnia azokat az elemeket, amelyekkel az alperesi érdekelt nem számolt, amelyek tekintetében nem áll rendelkezésre megfelelő válasz egyértelmű kérdés ellenére sem. Elfogadhatatlan, hogy a válaszokat „összességükben” értékelve kellett volna elfogadni, ugyanis az érdekelt sem egyesével, sem összességében nem támasztotta alá az ajánlati árának elfogadhatóságát, ugyanis lényegi kérdésekre nem adott választ. Az érvénytelenségre nézve egy indok is elegendő az alperesi joggyakorlat értelmében, hogy az érvénytelenné nyilvánító döntés jogszerűnek legyen minősíthető (D.66/23/2024. számú határozat).
- [26] Megalapozatlanul, tévesen és bizonyítékok megjelölése nélkül állapította meg az alperes azt is, hogy nem állapítható meg, hogy a Kbt. 27. § (3) bekezdésével összhangban pénzügyi szakértelemmel rendelkező bírálóbizottsági tag is megvizsgálta volna az ajánlatokat, illetve az indokolásokat. Azokat az adatokat, amelyeket az alperesi érdekelt közölt, megfelelő módon megvizsgálta a bírálóbizottság pénzügyi szakértelemmel rendelkező tagja.
- [27] Az alperes a védiratában – határozatában foglaltak fenntartása mellett – kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben magasztalását, melynek összegét az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kérte megállapítani. Védekezése szerint a határozat indokolásában azt állapította meg, hogy a felperes kötelezettsége a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdése alapján a Kbt. 73. § (2) bekezdése tekintetében abban áll az ajánlat bírálata során, hogy megvizsgálja, az adott vállalat teljesíthető-e a megjelölt ajánlati áron. A felperes összegezéséből ezt nem lehetett megállapítani, pusztán azokat az árandokolás-kérés, kiegészítő árandokolás-kérésben feltett kérdéseket ismertette, amelyekre álláspontja szerint a kérelmező nem válaszolt, vagy nem megfelelő választ adott, mely önmagában nem támasztja alá a Kbt. 73. § (2) bekezdés törvényi feltételeinek fennállását. Kétségtelen, hogy a felperes árandokolás-kérését, kiegészítő árandokolás-kérését jogorvoslati kérelemmel nem vitatták, azonban azok tartalma még nem jelenthet hivatkozási alapot a vizsgált ajánlat megalapozottsága tekintetében. A felperes beszerzési igénye egy átalányáras, rögzített műszaki tartalmú szolgáltatás, a felperes

árindokolás-kérésének, kiegészítő árindokolás-kérésének tartalma pedig nem feleltethető meg a valós piaci modelleknek, az ajánlattevők nem a felperes által előre meg nem határozott költségelemek alapján alakítják az árképzésüket. Amennyiben az ajánlatkérő az árindokolás-kérésében szükségtelen, az alkalmazott árképzési modellel nem összevethető kérdést tesz fel, ebből nem lehet következtetni a vállalat teljesíthetőségére. Az alperesi érdekelt válaszai összességében az elvárt mértékben bemutatták az ajánlatban megadott vállalási árat alátámasztó koncepcióját, minden releváns, a szerződés teljesíthetőségét alátámasztó adatot rendelkezésére bocsátott, nyilatkozott arról, hogy nem merül fel költsége a számhordozással kapcsolatban, és ebből nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy az adott feladat elvégzésével nem számolt. Az viszont megállapítható volt, hogy árképzése nem egyeztethető össze a felperes által feltett kérdésekkel. Ezzel szemben az összegezésből nem volt megállapítható, hogy a felperes szerint miért aránytalanul alacsony a kérelmező ajánlati ára, nem rögzített olyan adatokat, tényeket, amelyből erre az érvénytelenségi okra lehetett jutni. Az ajánlati ár vizsgálata a közbeszerzési eljárások során nem lehet öncélú, a felperesnek meg kell vizsgálnia, hogy az adott ajánlat a megnevezett ellenszolgáltatás mellett teljesíthető-e és mivel az alperesi érdekelt láthatóan a felperestől eltérő költségstruktúrát alkalmazott, a költségszámítási módszer eltérő eredményre vezetett, ezért a felperes kérdései nem támaszthatják alá az alperesi érdekelt által alkalmazott áralkuláció megalapozatlanságát, a kérelmezői ajánlatban vállalt ellenszolgáltatás a felperesi összegezésben közölt okok alapján nem lehet aránytalanul alacsony. A felperes által hivatkozott határozatok egyike sem távközlési, különösen nem mobil telekommunikációs szolgáltatások vonatkozásában tett ajánlat vállalási árának megalapozottságára vonatkozik. A D.66/23/2024. sz. határozat – tárgya: Tolnai Dunai Holtágak rehabilitációs tervezés, nem tartalmaz üzleti titkot az ajánlat. A D.221/26/2021. sz. határozat – tárgya: 44/2020 Vasúti tömegáru fuvarozás 2021-2022. A D.64/12/2020. sz. határozat – tárgya: Traumatológiai implantátumok beszerzése. A D.412/12/2016. sz. határozat – tárgya: Orvosi gyógyászati gáz 2015 II. A D.504/18/2022. sz. határozat – tárgya: Parkgondozási, hó- és síkosságmentesítési munkák 2, nem tartalmaz üzleti titkot az ajánlat. A D.471/11/2019. sz. határozat – tárgya: Fejér Megyei Integrált Szociális Intézmény és a Fejér Megyei Gesztenyés Egyesített Szociális Intézmény részére élelmiszer alapanyag beszerzése 2019-2020. A D.20/21/2021. sz. határozat – tárgya: Balácsa, műemléki védőépület helyreállítása. A D.411/26/2020. sz. határozat – tárgya: KKTA rendszer támogatása és továbbfejlesztése. Az aránytalanul alacsony ellenszolgáltatás vagy más teljesíthetetlen vállalat vizsgálata nem vonatkoztatható el a beszerzés tárgyától, az adott közbeszerzési eljárás tényállásától, kizárólag azonos tényállás esetén vehető egybe az alperesi gyakorlat körében született határozatok tartalma, azokból kiragadva egy-egy bekezdés nem képezheti a felperesi álláspont megalapozottságát.

- [28] A felperesi érdekelt kérelme arra irányult, hogy a bíróság a felperes keresetének adjon helyt. Az alpereshez benyújtott nyilatkozatát is kérte figyelembe venni. Perköltséget nem igényelt. Érvélete szerint a felperes a közbeszerzés tárgyaként az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) hatálya alá tartozó elektronikus hírközlési szolgáltatást (Eht. 188. § 16. pont), ezen belül is számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatást (utólag fizetett, havi díjas előfizetési konstrukcióban mobil rádiótelefon-szolgáltatás), valamint mobil internethozzáférési szolgáltatást határozott meg, eszköz adásvétellel. A szerződés tartalmát az Eht. és az elektronikus hírközlési előfizetői szerződések részletes szabályairól szóló 22/2020. (XII. 21.) NMHH rendelet (a továbbiakban: Eszr.) szabályozza, az Eszr. 2. § (1) bekezdés *f*) pont rögzíti a szolgáltatáscsomag definícióját. A műszaki leírásban a beszerzés tárgya tekintetében egy alap szolgáltatáscsomag (hangszolgáltatás és 8 Gb internet szolgáltatás) került meghatározására azzal, hogy a 8 Gb-os internet előfizetés helyett bármikor kérhető 30 Gb vagy korlátlan adatmennyiség az ajánlat szerinti havidíjért, egyéb költségek felszámítása nélkül. Sem az Eht., sem az Eszr., sem a további ágazati jogszabályok nem használják kifejezetten az átalánydíjas szolgáltatáscsomag fogalmát. Jelen közbeszerzés keretében

adásvétellel vegyes szolgáltatási keretszerződést, és ebből lehívott előfizetői szerződéseket kötnek a felek, a Ptk. 6:245. § szerinti átalányáras vállalkozói díj nem alkalmazandó jelen jogviszonyra. A közbeszerzési dokumentumban „hivatali átalányáras konstrukciónak” hívott mobil távközlési szolgáltatás tekintetében a felperes a műszaki leírásban és a szerződéstervezetben együttesen és egyértelműen meghatározta, hogy a szolgáltatáscsomagot milyen feltételekkel kívánja beszerezni, értékelésre kerülő ajánlati elemként olyan szolgáltatáscsomagot határozott meg, amely esetében a havidíj tartalmába kellett számolni számos a csomaghoz „ingyenesen járó”, abban foglalt szolgáltatási elemet. Az ajánlattevőknek minden ilyen típusú elem esetében a költségeket a havidíjban kellett kalkulálni, viszont vannak olyan egyéb díjfizetési kötelezettséggel is járó tételek (limit feletti SMS és MMS, belföldi emeldíjas hívószámok), amelyek elszámolása nem a havidíjban kerül sor, hanem a nyertes szolgáltató mindenkor hatályos ÜÁSZF szerinti díjszabása alapján. Az előfizetői szerződés egy komplex díjfizetésen alapuló megállapodás, a szerződés nem minősül egy kizárólagos átalánydíjas szerződésnek. A hanghívások, üzenetek küldése tekintetében az ajánlattevőknek becsülnie kellett a felperes egy éves átlagból vett „forgalmazási szokásait” - műszaki leírás 8.1. pont statisztikai adatok -, hiszen a fixen havidíjban fizetett tényleges forgalmi díjakat az árazáskor ajánlattevők nem tudják pontosan meghatározni. Ebből a szempontból minden olyan szolgáltatáscsomag, ami havidíjba építetten forgalmi és/vagy használat alapon számolt szolgáltatási elemet is tartalmaz értelemszerűen – kifejezett kikötés hiányában is – átalányáras csomagnak is fog minősülni, hiszen soha nem a tényleges „fogyasztás” után fizet az előfizető. A szolgáltatók felhasználhatják az árazási politikájuknak megfelelően kialakított egyedi módszereit, saját képleteit a „telefon használati szokások” alapján kalkulált költségek becslésekre azzal, hogy a számításoknak összhangban kell lennie a megadott forgalmazási, becsült használati adatokkal. A szolgáltatáscsomagba nevesítve kerültek továbbá olyan egyéb szolgáltatási elemek is, melyek nem kifejezetten forgalom és használat alapúak, de a szerződés szerinti teljesítés részei (SIM kártyacsere, pótlás, áttérés másik adatsomagra, helyszíni kijárási, szervízszolgálat, számhordozás stb.), amiknek van humán erőforrás szükséglete. Az ezek teljesítéséhez szükséges költségekkel valamennyi ajánlattevőnek számolnia kell az ajánlatában, hiszen senki nem kerülhet előnyösebb helyzetbe azáltal, hogy nem számol vele. A szolgáltatás természetéből adódóan nem volt szükség külön költségvetést tartalmazó ártáblázat elkészítésére, de annak hiányában is árazni kell minden ráfordítást indukáló elemet. Indokolatlanul alacsony ajánlatot tartalmazó átalányár esetében is tételesen vizsgálni kell, hogy valamennyi elvárt szolgáltatási elem és teljesítéshez szükséges feladat árazása figyelembevételre került-e a díjazásban. A felperes nem egy saját költségstruktúrát akart alkalmazni a megfogalmazott kérdéseivel, elfogadta volna az alperesi érdekelt költségstruktúráját, ha az számszakilag értelmezhető és megalapozott. Az alperesi határozat és annak esetleges helybenhagyása a Kbt. 72. § jogintézménye kapcsán precedens értékű, téves és az eddigi joggyakorlatnak ellentmondó helyzetet teremtene a közbeszerzésekben azáltal, hogy valamennyi átalánydíjon alapuló szerződés esetében alappal lehetne hivatkozni a szerződés megajánlott áron (költségen) való teljesíthetőségének vizsgálata alóli mentesülésre.

- [29] Az alperesi érdekelt a kereset elutasítását kérte. Perköltséget az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján igényelt azzal, hogy Áfa fizetésére köteles. Hivatkozása szerint az alperes helyesen állapította meg a felperesi döntés jogszabálysértő jellegét és jogszerűen, minden kérdéskörre kiterjedően értékelte azt indokolásában. Helytállóan mutatott rá arra, hogy a műszaki tartalom elfogadásával, díjcsomagok alapulvételével kellett ajánlatot tenni. Nem határozhatták meg szabadon az ajánlatuk műszaki tartalmi elemeit és a Közbeszerzési Dokumentumok előírta, hogy az ajánlati ár tartalmaznia kell minden költséget. Az átalányár fogalma ezt takarja, mely a Ptk. 6:245. §-ában is nevesített jogi fogalom. Az ajánlati ár valamennyi költségelemet szükségszerűen tartalmazni kénytelen, az árazás kockázatát a vállalkozó viseli. Az ajánlattevő vállalkozáspolitikájának is függvénye, hogy a különleges körülményeket milyen módon,

milyen mértékben építi be az ajánlatába. A felperes által felvetett költségelemek jellemzően nem direkt jellegű költségek, hanem beépülnek az ajánlattevői munkavállalók bérköltségébe és egyéb fenntartási költségeleibe. Árindokolásai során valamennyi kérdésre kielégítően, szövegesen és számszakilag is alátámasztott módon, jelentős nyereségelemet tartalmazóan kimutatta az ajánlati ára megalapozottságát, szerződésszerű teljesíthetőségét. További költségelemek nem feltételezhetőek pusztán azért, mert felperes árindokolás-kéréseiben ilyen költségelemekre kívánt választ kapni. Nem állította, hogy a felperesi indoklaskérés ne lenne/lehetne indokolt, ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy a kérdések sokaságával nem lehet visszaélni, az indoklaskérés jogintézményét rendeltetésszerűen kell alkalmazni. A felperesi kérdések nem épülhettek be a közbeszerzési eljárás ajánlattevő által teljesítendő feltételek közé, mivel nem módosíthatják a műszaki tartalom „átalányár” megajánlását „részletes árazatlan/árazott költségvetéssé”.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [30] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a*) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, nyilvános tárgyaláson bírálta el. A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. Döntése meghozatala során figyelemmel volt a Kúria irányadó joggyakorlatára, amelytől nem tért el.
- [31] A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [32] A Kp. 88. § (1) bekezdés *c*) pontja rendelkezéséből következően az eljárási jogszabálysértések kizárólag akkor szolgálhatnak a támadott határozat megsemmisítésének alapjául, ha azoknak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.
- [33] A felperes fő kereseti érvelése az volt, hogy az alperes megsértette az Ákr. 81. § (1) bekezdését azzal, hogy nem indokolta megfelelően a határozatát, nem értékelte az összegezésben rögzített érvénytelenség indokait, nem ütköztette a felek álláspontját, ezért a bíróság elsőként ezt vizsgálta.
- [34] A Fővárosi Ítéltábla „következetes ítélkezési gyakorlaton alapuló álláspontja szerint a jogi indokolás hiányára alapított kereseti kérelem akkor lehet sikeres, ha a vizsgált egyedi döntés nem tartalmaz jogi indokolást vagy az olyan mértékben hiányos, hogy a bíróság jogszerűségi vizsgálatát nem teszi lehetővé.” „Az Ákr. 81. § (1) bekezdésében előírt jogi indokolás esetleges hiányosságának eldöntéséhez [a bíróságnak] azt kell vizsgálnia, hogy a jogi indokolásból felülbíráható módon megismerhető-e, hogy az eljáró közigazgatási szerv döntését mely jogszabályi rendelkezéseknek általa megállapított mely értelmezésére alapította.” (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.192/2023/9. számú végzés [19], [24] bekezdések)
- [35] A felperes nem helytállóan értelmezte az alperes határozatában írtakat, amikor az alperesi érdekelt ajánlatának érvénytelenné nyilvánítása jogszerűségének indokai, a felek érvei értékelése elmaradását hiányolta. Az alperes minderről részletesen számot adott a határozatában, annak 27-30. oldalain. Az alperesnek nem kellett jogszabályi helyet megjelölnie arra vonatkozóan, hogy az árazatlan költségvetés megléte miért feltétele az objektív alapú árindokoláshoz jutásnak, mert ilyen állítást az alperes a határozatában

nyilvánvalóan nem tett, nem ez volt az érvelése lényege. Az alperesnek azt sem kellett részletesen megindokolnia, hogy melyik felperesi kérdés miért volt szükségtelen, mert az alperes a jogorvoslati eljárásban nem a kérdések jogszerűségét vizsgálta, hanem az összegezésben rögzített felperesi érvénytelenségi indokok jogszerűségét. Nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését az a körülmény, hogy a döntésben rögzített indokokkal a felperes érdemben nem ért egyet, vagy a határozatban foglaltakat nem helytállóan értelmezi. Jelen ügyben a határozatból kitűnően az alperes jogszabállyal alátámasztott, következetesen felépített, részletes indokolást adott arról, hogy miként értelmezi és értékeli a beszerzés tárgyára és jellegére, a felperes áringoklás-kéréseire és az arra adott válaszokra tekintettel a felperes döntését, mely során kitért annak egyes elemeire is. Az alperesi indokok megfelelőségének kérdése, a döntés megalapozottsága, illetve alaptalansága a döntés érdemére tartozó kérdések, ezért nem az Ákr. 81. § alapján ítélandók meg. Az indokolási kötelezettség megsértése a fentiekre tekintettel nem volt megállapítható.

[36] Tekintettel arra, hogy ezt alátámasztó tény és bizonyítékot az alperes nem rögzített a határozatában, azon utalása, hogy a felperes a döntését úgy hozta meg, hogy nem rendelkezett pénzügyi szakértelemmel a bírálat során, valóban indok nélkül maradt. Figyelemmel arra azonban, hogy az alperes a Kbt. 27. § (3) bekezdés megsértését nem állapította meg a döntésében jogsértésként, az indokolás ezen hibája nem hatott ki a döntés érdemére.

[37] A felperes a keresetében kifejezetten nem hivatkozott közbeszerzési jogsértésre, azonban az alperes döntésének érdemi megállapításait több ponton is vitatta. Állítása szerint jogszerűen nyilvánította érvénytelenné az alperesi érdekelt ajánlatát, a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdéseit és a 73. § (2) bekezdését nem sértette meg. A bíróság ezért – a keresetet tartalma alapján értékelve – azt is vizsgálta, hogy az alperes a felperes által állított módon – azaz az irányadó jogszabályi rendelkezések és kialakult joggyakorlat téves értelmezésével, és a feltárt tények téves értékelésével – állapította-e meg, hogy a felperes jogsértően nyilvánította érvénytelenné az alperesi érdekelt ajánlatát a Kbt. 73. § (2) bekezdése alapján.

[38] A Kbt. 73. § (2) bekezdése értelmében az ajánlat akkor érvénytelen, ha aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást vagy más teljesíthetetlen feltételt tartalmaz [72. §].

[39] A Kbt. 72. § (1) bekezdése szerint, ha az ajánlattevő ajánlata az adott közbeszerzés tárgyát képező építési beruházáshoz, szállítandó áruhoz vagy nyújtandó szolgáltatáshoz képest aránytalanul alacsonynak látszik, az ajánlatkérő köteles az ár vagy költségek tartalmát megalapozó adatokat és indokolást írásban kérni és erről a kérésről a többi ajánlattevőt egyidejűleg, írásban értesíteni.

A (2) bekezdés alapján az ajánlatkérő figyelembe veheti az olyan objektív alapú indokolást, amely különösen *a)* a gyártási folyamat, az építési beruházás vagy a szolgáltatásnyújtás módszerének gazdaságosságára, *b)* a választott műszaki megoldásra, *c)* a teljesítésnek az ajánlattevő számára kivételesen előnyös körülményeire, *d)* az ajánlattevő által ajánlott áru, építési beruházás vagy szolgáltatás eredetiségére, *e)* a 73. § (4) bekezdése szerinti környezetvédelmi, szociális és munkajogi követelményeknek való megfelelésre, vagy *f)* az ajánlattevőnek állami támogatások megszerzésére való lehetőségére vonatkozik.

Ugyanezen szakasz (3) bekezdése szerint az ajánlatkérő az indokolás elfogadhatóságának megítéléséhez – ha az elfogadhatóság kétséges – további kiegészítő indokolást kérhet az ajánlattevőtől, a többi ajánlattevő egyidejű értesítése mellett. Az ajánlattevő kötelessége az ajánlati ára megalapozottságára vonatkozó minden tény, adatot, kalkulációt az ajánlatkérő rendelkezésére bocsátani ahhoz, hogy megfelelő mérlegelés eredményeként az ajánlatkérő döntést hozhasson az ajánlati ár megalapozottságáról. Az ajánlatkérő köteles érvénytelennek nyilvánítani az ajánlatot, ha a közölt információk nem indokolják megfelelően, hogy a szerződés az adott áron vagy költséggel teljesíthető.

[40] Az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-i, a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014/24/EU Irányelvének 69. cikke szerint: „Az ajánlatkérő szerv köteles magyarázatot kérni a gazdasági szereplőktől az ajánlatban

feltüntetett ár vagy költségek tekintetében, ha egy ajánlat a kivitelezendő építési beruházáshoz, szállítandó áruhoz vagy nyújtandó szolgáltatáshoz képest kirívóan alacsony összegűnek tűnik” [69. cikk]

A Kbt. ennek megfelelően szabályozza a 72. § (2)-(4) bekezdéseiben azt a feltételrendszert és eljárásrendet, amelynek figyelembevételével kell az ajánlatkérőnek lefolytatni az aránytalanul alacsony árat tartalmazó ajánlatok vizsgálatát, és amelynek eredményeként döntenie kell az ajánlatok érvényességéről vagy érvénytelenné nyilvánításáról. A Kbt. az irányelvi megközelítés átvételével kizárólag a megkötni tervezett szerződés tárgyát határozza meg viszonyítási pontként.

- [41] A Kúria a Kf.39.084/2021/4. számú ítéletében rögzítette, hogy az árandokolás-kérés, kiegészítő árandokolás-kérés valóban annak az eszköze, hogy az ajánlatkérő az ajánlat megajánlott áron vagy költségen való teljesíthetőségéről meg tudjon győződni. A Kúria a Kfv.III.37.703/2017/5. számú ítéletében elvi élel mondta ki, hogy valamely ajánlat érvénytelensége körében az árandokolásban közöltek alapján az ajánlatkérőnek nem a felhívásban, a dokumentációban és a jogszabályban előírtak szerinti egyéb tartalmi követelményeknek való megfelelést kell vizsgálni, hanem az ajánlati ár megalapozottságáról, a teljesíthetőségről kell döntenie. A Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.485/2010/9. számú ítélete szerint „Az, hogy mi minősül kirívóan alacsonynak, nem válaszolható meg általánosságban, esetenként kell vizsgálni tekintettel a közbeszerzés tárgyára, a piaci viszonyokra. Az indokolás akkor jó, ha kifejezetten az ajánlattevő piaci tevékenységéhez, gazdálkodásához, árpolitikájához képest győz meg arról, hogy az eltérés reális. Az indokolásnak kifejezetten az ajánlattevő tevékenységére vonatkozó viszonyítási pontokat kell tartalmaznia és ehhez képest kell megjelölni az eltérés okát. (...) A gazdasági észszerűséget kell az adatok mögött megtalálni, melyet kétségkívül a piaci viszonyok diktálnak, ezért a felperesnek is azt kellett mérlegre tennie, hogy az ajánlott ár tartható-e, elfogadhatóak-e azok az érvek, amelyek az alperesi beavatkozó szerint, ha minimálisan is, de a nyereséget számára biztosítják, ekként az ajánlatot észszerűen megtehetővé teszik.”
- [42] A fentiek alapján az ajánlatkérőnek a beszerzés tárgyára tekintettel szükséges adatokat és indokolást kell kérnie ahhoz, hogy meggyőződhesen a szerződés teljesíthetőségéről, és a megkötendő szerződés tárgyát, tágabb értelmezésben a tartalmát kell összevetnie az ajánlatban szereplő, értékelésre kerülő ajánlati ár- vagy költségelemmel, egyéb ajánlati elemmel. Az aránytalanul alacsony jelleg vizsgálata során az adott eset összes körülményeinek együttes mérlegelése alapján, egyedileg kell megítélnie az ajánlat és az indokolás elfogadhatóságát, ideértve a beszerzés tárgyának, az eljárással kapcsolatos előírásoknak, az ajánlatban foglaltaknak, sőt még az ajánlattevő személyes helyzetének különbözőségét is. Ezért más, a jelen ügytől teljesen eltérő tárgyú beszerzésekre vonatkozó közbeszerzési eljárásokban hozott határozatokkal kapcsolatban rögzített alperesi megállapítások a felperes jelen döntésének jogszerűsége vizsgálata során nem vehetők figyelembe, melyre az alperes is helytállóan hivatkozott. Az ajánlattevő pedig csak akkor alkalmazhatja jogszerűen a Kbt. 73. § (2) bekezdése szerinti érvénytelenségi jogcímet, amennyiben a mérlegelését a fenti követelményeknek megfelelően végezte el és a döntése objektív tényekkel is alátámasztott és egyben okszerű.
- [43] Az alperes ezért helytállóan vette figyelembe a felperes által kiírt közbeszerzési eljárás sajátosságait (pl. díjcsomagok, szerződésben előre nem meghatározott szolgáltatási mennyiségek alkalmazása, a műszaki tartalom változtathatatlansága, az árverseny, a részletes költségvetés bemutatása előírásának hiánya, árazatlan költségvetés alkalmazásának mellőzése), és jogszerűen várt el a felperestől az érvénytelenség megállapítása alátámasztásaként érdemi vizsgálat eredményeként megfogalmazott, objektív alapú indokokat.
- [44] A felperes beszerzési igénye alapvetően távközlési szolgáltatásra irányult (hanghívások és üzenetek szolgáltatása, továbbá 8 Gb adatmennyiségű, 30 Gb adatmennyiségű és korlátlan

adatmennyiségű távközlési szolgáltatáscsomagok), melyhez termékek (telefonkészülékek, SIM kártyák) beszerzése is kapcsolódott. A felek által is ismert, hogy a távközlési iparágban általánosan elfogadott a több szolgáltatási elemből álló olyan komplex szolgáltatás nyújtása és igénybevétele, amelynek egyes részelemei díját lehetséges, illetve szokásos egymásra tekintettel megállapítani, vagyis az egyes szolgáltatási díjelemek akár ingyenesen is nyújthatók. Jelen ügyben is a szerződés tárgya alapvetően – az Eszr. 2. § (1) bekezdés *f* pontja szerinti – díjcsomagok szolgáltatására irányult, melyeket a felperes maga nevezett pl. „hivatali átalánydíjas konstrukciónak” [közbeszerzési dokumentáció 25. A) 12) pont]. Nem volt vitatott a felek között, hogy az „alap” szolgáltatásokhoz egyéb ingyenes kiegészítő szolgáltatások is kapcsolódnak, úgymint a kijáró prémium ügyfélszolgálat, a szervízszolgálat, a térítésmentes számhordozás, a tömeges számhordozáshoz külön technikai csapat biztosítása, igény esetén szervezett kitelepülés, amit alátámasztanak a közbeszerzés dokumentumai (műszaki leírás 2.13., 4. pontjai, szerződéstervezet II.2., II.5.2. pontjai). A díjcsomagok részét képezték a felperes által ingyenesen igényelt kiegészítő szolgáltatások is. A felperes az ajánlati felhívásában egyrészt konkrét műszaki tartalom megajánlását kérte, amelyen az ajánlattevők nem változtathattak, másrészt az ajánlattevők kizárólag az árakkal versenyeztek egymással. Ezért a komplex szolgáltatáscsomag egyes elemei (így az ingyenesen biztosítandó kiegészítő szolgáltatások költségei) nem képezték alapját megtérülési vagy nyereségszámításnak, az ajánlat megtérülését a díjcsomag egészére vonatkozóan mérlegelték az ajánlattevők. Az ajánlattevők árképzését alapvetően az határozta meg, hogy becsülniük kellett a felperes „forgalmazási szokásait”, melyhez más szerződő partnereik fogyasztási szokásait, saját képleteikkel kalkulált költségeket vehettek figyelembe a saját árazási politikájuknak megfelelően. Ezt az alperesi érdekelt és a felperesi érdekelt nyilatkozata is alátámasztja. Az alperesi érdekelt az első árandokolása első oldalán fejtette ki, hogy „Az egyes felhasználók szokásai alapján alakultak ki a különböző díjcsomagok és egyéb szolgáltatások rendszere, ahol az egyes részelemek vizsgálata csak a teljes egész díjstruktúra, illetve a távközlési iparági versenykörnyezet figyelembevételével történhet.” A távközlési szolgáltatások további jellemzője, hogy az infrastruktúra kiépítését követően annak működtetésének tárgyi-személyi és egyéb (pl: adók, díjak) költségei eloszlának a szolgáltatók teljes szerződésállományában, és – az egyes szerződésekre jutó elhanyagolható mértékre figyelemmel – nem bonthatók szét az egyes szerződésekre. Az alperesi érdekelt árandokolása ezt több ponton is kiemelte, és ismertette, hogy az ajánlatában szereplő szolgáltatások üzemeltetését a jelen közbeszerzési eljárástól függetlenül is működteti, az irodái bérleti díját, a munkavállalói bérét és díjait folyamatosan fizeti (2024. március 22-i indokolás 4. oldal), továbbá a távközlési adót a teljes ügyfélbázisából keletkezett nyereségéből fedezi (u.o. 6. oldal).

- [45] Kiemeli a bíróság, hogy az alperes által sem vitatott az ajánlatkérő azon joga, hogy a szerződés megajánlott áron való teljesíthetőségét az átalányár-jellegű szolgáltatások esetén is vizsgálja és árandokolást kérjen azon ajánlati elemek vonatkozásában, melyek a szerződés jogszerű teljesítéséhez szükségesek. Azonban ezen vizsgálat során nem hagyható figyelmen kívül az általa kiadott felhívás tartalma, a beszerzés tárgya és jellege, továbbá az ajánlatkérői vizsgálat nem lehet öncélú, nem mutathat túl az árandokolás-kérés rendeltetésén. Az árandokolás-kérések során megfogalmazott kérdések pedig nem épültek be a közbeszerzési eljárás ajánlattevő által teljesítendő feltételei közé, mert azok nem módosíthatják a felhívás tartalmát, és nem változtatják a műszaki tartalom „átalányár” megajánlását „részletes árazatlan/árazott költségvetéssé”, melyre az alperesi érdekelt is helyesen utalt.
- [46] A bíróság is hangsúlyos körülményként értékelte, hogy a jelen eljárásban kiadott felhívás és a közbeszerzési dokumentumok tartalma alapján nem kellett az ajánlattevőknek az érvényes ajánlatok megtételéhez részletesen lebontott költségvetést benyújtaniuk, mert a felperes illet eredetileg nem írt elő, nem adott ki árazatlan költségvetést sem. A bíróság egyetértett az alperessel abban is, hogy a felperes – a beszerzése és az adott piac sajátosságaira figyelemmel

– a konkrét esetben nem vizsgálhatja ugyanazon logika mentén az ajánlati árak megalapozottságát, mint abban az esetben, amikor egységár megadását írja elő vagy árazott költségvetés benyújtását követeli meg. Az ajánlatkérőnek figyelemmel kell lennie az ügy egyedi körülményeire. Az adott piac jellemzőit az ajánlatok bírálata során a felperes sem hagyhatja figyelmen kívül.

- [47] A felperes az összegezésében azt kifogásolta, hogy az alperesi érdekelt nem válaszolt, illetve ellentmondásosan válaszolt egyes költségelemekre vonatkozó kérdéseire. Az alperes tételesen megvizsgálta és rögzítette is a határozatában – a vitatott három körben –, hogy az alperesi érdekelt válaszolt a feltett kérdésekre. A bíróság az iratok vizsgálata során maga is meggyőződött arról, hogy az alperes ezen megállapításai helytállóak. Egyetértett az alperessel abban is, hogy abból a tényből, hogy az árandokolás-kéréseket az ajánlattevők külön nem támadták meg jogorvoslattal, még nem következik az, hogy önmagában az árandokolás-kérések jogszerű alapot teremthetnek az ajánlatok érvénytelenné nyilvánításához.
- [48] Az ingyenesen biztosítandó kijáró ügyfélszolgálat és szervízsolgálat tekintetében az alperesi érdekelt hivatkozott a fent már rögzített piaci jellemzőkre, arra, hogy a munkavállalói munkabérét a közbeszerzési eljárástól függetlenül is fizeti, de a kifejezetten a jelen szerződéshez kapcsolódó költségeit az árandokolása 8. oldalán külön táblázatos formában, számszerűen is bemutatta. Kiegészítő árandokolásában ismételten hivatkozott az üzleti struktúrájára és a költségei eloszlására (3. pont) és utalt arra, hogy a felperes nem tüntette fel árazandó tételként a készülékekkel kapcsolatos élőmunka-ráfordítást, mely észrevétellel a bíróság is egyetért. Az ajánlatkérő a felhívásból és a közbeszerzés dokumentumaiból nem következő árazás elmaradását utóbb nem kérheti számon.
- [49] A számhordozásra biztosítandó technikai csapat költségei tekintetében az alperesi érdekelt egyértelműen kijelentette, hogy nem merül fel külön erre allokált költsége. Ennek részletesebb magyarázatát a személyi jellegű ráfordításokra irányuló kérdésre adott válaszában és általános indokolásában már megadta. Kiemeli a bíróság, hogy az alperesi érdekelt nem azt állította, hogy ezen feladatra vonatkozóan egyáltalán nincs költsége, hanem azt, hogy nincs külön erre allokált költsége. Ezzel nem állt ellentétben a kiegészítő indokolásában rögzített válasza sem, amelyben ugyancsak azt hangsúlyozta, hogy ezen feladat humánerőforrás-igénye szinte elhanyagolható és nem merül fel projekte vetített/vetíthető költsége, az általános költségeire tervezett összeg pedig fedezi az előre nem kalkulálható (váratlan) feladatokat.
- [50] A harmadikként megjelölt érvénytelenségi okra vonatkozóan a bíróság rámutat, hogy a felperes arra kifejezetten nem kérdezett rá, hogy az egyes adatsomagok közötti átváltásnak milyen (mennyi) a személyi erőforrás-igénye. Az egyes értékelési alszemponatok költségelemeire kérdezett rá, amit az alperesi érdekelt az árandokolása 6. oldalán szövegesen és táblázatosan, a 8. oldalon további táblázatokban, a kiegészítő indokolásának pedig a 6. pontjában bemutatott. A táblázatokban nem csak az adatsomag költségei, hanem a személyi jellegű költségek is szerepelnek azon túlmenően, hogy ezen személyi kiadások vonatkozásában ugyanaz mondható el, mint a számhordozás tekintetében, vagyis, hogy a piaci struktúra miatt külön élőmunka-ráfordítás feltüntetése nem is volt elvárható.
- [51] Mindezek alapján a felperes megalapozatlanul rögzítette összegezésében, hogy az alperesi érdekelt érdemi válaszainak hiánya akadályát képezte annak, hogy meggyőződhessen a beszerzés tárgya szerinti szolgáltatás ajánlatban szereplő áron való teljesíthetőségéről. Az alperes az iratokban feltárt tények helyes értékelése alapján rögzítette, hogy a felperes nem végezte el az árandokolás értékelését, annak vizsgálatát, hogy az ajánlati ár megalapozott, teljesíthető-e, és az összegezésében nem ismertett olyan indokot, amelyből arra a következtetésre lehet jutni, hogy az alperesi érdekelt ajánlata aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást vagy teljesíthetetlen feltételt tartalmaz. Az alperes alappal hivatkozott arra a védiratában, hogy amennyiben az ajánlatkérő az árandokolás-kérésében sürgősen, az

alkalmazott árképzési modellel nem összevethető kérdést tesz fel, abból nem lehet következtetni a vállalás teljesíthetlenségére.

- [52] Az érvénytelenségre vonatkozó döntés – amelynek jogszerűségéért az ajánlatkérő felel – minden esetben érdemi vizsgálatot és objektív indokokon alapuló döntéshozatalt igényel, amely a jelen esetben a felperes összegezésében nem jelent meg. A bíróság teljes mértékben osztotta azt az alperesi érvet, hogy az ajánlatkérő nem kérheti utólag számon azt az ajánlattevőtől, hogy nem tud bemutatni olyan költség-elemeket, amellyel a piacra jellemző árazási struktúrában és a felhívásban foglaltak szerint sem kellett számolnia. A felperes nem alapíthat érvénytelenséget olyan költségelemek hiányára és látszólagos ellentmondásosságára hivatkozással, amellyel az ajánlattevőnek nem kellett kalkulálnia. Az alperes jogszerűen állapította meg, hogy a felperes a szerződés tárgyához és a piaci jellemzőkhöz nem igazodó költségelemek hiányára és vélt ellentmondásokra alapítva nyilvánította érvénytelenné az alperesi érdekelt ajánlatát az áringokolás tényleges értékelése helyett, amelyre a Kbt. 72. § (3) bekezdése és a 73. § (2) bekezdése nem ad lehetőséget. Tekintettel arra, hogy a felperes az értékelési folyamatot nem vitte végig, a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdéseiben rögzített kötelezettségét is megsértette, amelyet az alperes ugyancsak jogszerűen állapított meg a terhére.
- [53] A felperes a keresetében több helyen kifogásolta az alperes kiindulási alapját, annak alapvetően téves voltát. A bíróság azonban ezzel a felperesi állásponttal nem értett egyet. Az alperes jogszerűen helyezte a hangsúlyt a döntése indokolása elején a vizsgált beszerzés speciális körülményeire, és helytállóan állapította meg, hogy a felperes volt az, aki ezen körülményeket figyelmen kívül hagyva járt el, és érdemi vizsgálat nélkül, kizárólag a kérdésekre adott válaszok hiányosságaira koncentrálna hozta meg a döntését, amely összességében tekintve sem alkalmas az alperesi érdekelt ajánlata érvénytelenségének alátámasztására. A bíróság megítélése szerint a felperes értelmezte tévesen az áringokolásra irányadó jogszabályi előírások és joggyakorlat lényegét, az ajánlatkérő számára e körben nyitva álló lehetőségeket és ajánlattevői kötelezettségeket, továbbá az érvénytelenség megállapításával járó felelősséget. Az alperes jelen per tárgyát képező döntése a kialakulnak tekinthető gyakorlatába illeszthető. Az a körülmény, hogy az alperes az ügy egyediségét figyelembe véve végezte az értékelési tevékenységét, nem eredményezte a korábbi joggyakorlata figyelmen kívül hagyását. Alaptalanul hivatkozott ezért arra a felperes és a felperesi érdekelt, hogy a határozat helybenhagyása (a kereset elutasítása) a Kbt. 72. § jogintézménye kapcsán precedens értékű, téves és az eddigi joggyakorlatnak ellentmondó helyzetet teremtene a közbeszerzésekben általában, hogy valamennyi átalánydíjon alapuló szerződés esetében alappal lehetne hivatkozni a szerződés megajánlott áron (költségen) való teljesíthetőségének vizsgálata alóli mentesülésre.
- [54] A fent kifejtettek alapján a felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az alperes határozatának indokolása iratellenes, sommás, jogszabállyal és az iránymutató döntésekkel ellentétben álló. Az alperes a tényállást megfelelően feltárta és értékelte, melyről számot is adott határozatában, a felperes Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem valósult meg. A bíróság ezért a felperes teljeskörűen alaptalan keresetét – a Kp. 88. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján – elutasította.
- [55] A felperes pervesztes lett, ezért a bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes és az alperesi érdekelt perköltségének megtérítésére. A bíróság a perköltség összegét az IM rendelet 3. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján, a 3 millió forint összegű pertárgyérték 5%-ában határozta meg, az alperesi érdekelt tekintetében Áfá-val növelten. A felperesi érdekelt által támogatott felperes pervesztes lett, azonban a Kp. 35. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján az érdekeltet nem kellett az alperes, illetve az alperesi érdekelt perköltségének részbeni megtérítésére kötelezni, mivel nem keletkezett olyan költség, amely az ő perbeli részvétele folytán merült volna fel.

